Vierde Jaer. Nr 26. Zaterdag, 27 Juny 1857.

DE POSTRYDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week. 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 27 JUNY.

Wanneer de overdrevene party hare plannen bereidde tegen de wet op de liefdadige gestichten, begon zy met te klagen dat er zoo veel kloosters opkwamen, en zy wilde van de naelde tot den draed weten wat er al in de kloosters omging. M. de minister van binnenlandsche zaken beloofde het getal kloosters op te geven, en in zyne haest om aen de overdrevene party aengenaem te zyn, kwam hy met eene statistiek voor den dag, die niet weinig heeft bygebragt om de zaken te verslechten.

M. Dumortier vraegde dan ook dat men het getal framaçons-logiën zou doen kennen hebben; maer M. de Decker was zoo dienstwillig niet, en aen de vraeg van den achtbaren gedeputeerde van Rousselaere werd er niet voldaen.

Het is spytig; want aengezien de franemaçons zich komen bemoeijen met zaken die hun niet aengaen, het is wel het minste dat men ook eens de neus in hunnen winkel steke, al ware het maer om te weten wat zy met het geld doen hetwelk zy van hunne dupen afpersen, en dat is waerlyk de moeite weerd, want het is geen kleinbier dat de bazen der truweelgasten krygen.

Hoor liever:

Het artikel 13 der algemeene statuten zegt « dat de » onkosten van het francmaçons order betaeld worden » door de logiën, in evenredigheid van het getal harer » leden. » — Dus hoe meer dupen, hoe meer geld.

Het art. 187 bepaelt op 135 franks de som welke de installatie eener logie kost. — Het is duer zottigheden betalen die iemand kunnen doen walgen; men betaelt minder om koordedansers te zien, en 't is veel geestiger.

Elke logie moet jaerlyks, volgens art. 144, eene gifte aen den Grooten-Oosten doen van 2 franks per broeder.

Degenen die den graed van leerling ontvangen, betalen elk aen den Grooten-Oosten eene som van 7 franks. (Art. 145).

De logiën mogen niet minder eenen broeder aenveerden dan ten pryze van 105 franks; voor de militairen is het half geld. (Art. 147).

De logiën moeten aen den Grooten-Oosten 50 franks betalen voor de geschrevene boekjes der drie graden en 5 franks voor een officieel afdruksel der algemeene statuten en van het reglement van den Grooten-Oosten. (Art. 164 en 165).

Elke francmaçon moet jaerlyks eenen inleg doen van 36 franks.

De graed van metsersknaep kost 15 franks en degene van meester 25 franks.

Daerenboven zyn er nog een gansche reesem van « *groote en kleine briquen*, » boeten, buikvulders-onkosten, inschryving voor de universiteit van Brussel, enz.; zoodanig dat alles te samen genomen, dit nog al ronde sommekens uitmaekt.

De vraeg is nu van te weten wat er met al dat geld gedaen wordt?

Tot nu toe weten wy het niet, maer in de laetste oproeren die in België plaets hebben gehad, zou men misschien de antwoord kunnen vinden. Het dagblad van M. Verhaegen, l'*Observateur*, dat eertyds aenkondigde dat het de francmaçons waren die de revolutie in Spanje gemaekt hadden, zou het kunnen zeggen; maer het zal het niet doen: het zal zwygen dat het zweet, en men heeft altyd de voorzorg van ingevolge art. 51 van het reglement de rekeningen te verbranden.

Nogtans zeker is het dat die schrikkelyke sommen welke de francmaçonsbazen van hunne dupen krygen, niet gebruikt worden om de ganzen te hoeden.

Landbouw-Societeit van het Oosten van België.

SECTIE VAN TONGEREN EN JUPRELLE.

Programma van het concours *dat de Tongeren zal geopend worden, op dingsdag, den 15 september 1857, in een lokael dat verder zal bepaeld worden.*

Paerden-ras.

1ste CONCOURS. — Aen den eigenaer van het lot van 5 paerden, hengsten, ruinen, merrien of veulens, van inlandsche ras, zonder onderscheid van ouderdom, en gezamentlyk het meest volmaektheden vereenigende:

1ste prys, een ploeg en 80 franken.

2de prys, 40 fr.

2de CONCOURS. — Aen den eigenaer der merrie die twee of meer tanden heeft, en die het nuttigste zal geoordeeld worden tot voortbrenging eener goede ras:

1ste prys, eene paerdshak en 240 fr. vergund door de stad Tongeren.

2de prys, 40 fr.

3de CONCOURS. — Aen den eigenaer der merrie die twee of meer tanden heeft, dewelke het meest geschikt zal geoordeeld worden om goede trek-paerden voort te brengen:

1ste prys, 100 fr.

2de prys, eene egge.

3de prys, 50 fr.

4de prys, 40 fr.

4de CONCOURS. — Aen den eigenaer van het schoonste hengst-veulen, dat nog geene tanden uitgebragt heeft:

1ste prys, 60 fr.

2de prys, 30 fr.

5de CONCOURS. — Aen de eigenaer van het schoonste merrie-veulen dat nog geene tanden uitgebragt heeft:

1ste prys, 60 fr.

2de prys, 30 fr.

Gekruisde paerden.

6de CONCOURS. — Aen den eigenaer van het paerd, hengst, ruin of merrie, hebbende twee of meer tanden, geboren in het land, voortskomende van kruising, en het meest goede hoedanigheden vereenigende:

1ste prys, eene verguld zilveren medalie.

2de prys, eene zilveren medalie.

7de CONCOURS. — Aen den eigenaer van het schoonste hengst- of merrie veulen, zonder tanden, voortskomende van kruising:

1ste prys, eene verguld zilveren medalie.

2de prys, eene zilveren medalie.

3de prys, eene bronzen medalie.

Hoorn vee.

8ste CONCOURS. — Aen den eigenaer van het lot van hoornbeesten, bevattende drie hoofden: koeyen, vaerzen, stieren of kalveren, zonder onderscheid van ouderdom, inlandsch en gekruisd ras, gezamentlyk het meest volmaekheden behelsende:

1ste prys, 75 fr.

2de prys, 40 fr.

9de CONCOURS. — Aen den eigenaer van het lot van hoornbeesten, bevattende drie hoofden, koeyen, vaerzen, stieren of kalveren, van zuiver vreemd ras, gezamentlyk het meest volmaektheden bezittende:

Eenige prys, eene vergulde zilveren medalie en 75 fr.

10de CONCOURS. — Aen den eigenaer der koe, ten minste drie jaren oud, zonder onderscheid van ras dewelke het geschikste zal geoordeeld worden om goed ras voorttebrengen:

1ste prys, eene boterkern en 140 fr. vergund door de stad Tongeren.

DE WEG NAER KEROULAZ.

(*Vervolg.*)

Te middernacht.... gy verwacht my op dit verkozene uer van spooken en moordenaers. Te middernacht sliepen wy nog heel gerust, en ik geloof dat men hetzelfde deed rond ons.

Ten zeven ure 's morgens, straelde eene schitterende zon door al de spleten en openingen van den stal. Wy hadden een gat in den dag geslapen. Oordeelt of het wakker worden vrolyk was. Onze vermoeijenis en onrust waren verdwenen, wy lachten en schertsten er mede.

Wy schudden ons af, kuischten onze kleederen en hairen van de strooispieren, en traden by den waerd binnen. Het was dezelfde man niet meer, hy had nu een lachend aenzigt en reikte ons seffens de hand.

— Eh wel! ik wed dat gy een goede nacht hebt doorgebragt?

Wy lachten hartelyk, en Dussaulx verhaelde hem op eene boertige wyze, hetgeen wy hadden meenen te zien, eer wy ons te slapen legden, en de bevreesdheid die wy gehad hadden. De oude boer, hernam zyn woesten ernst.

— Waerlyk, neen gy bedriegdet u niet, en dit gebed heeft Gode behaegd, want Hy heeft u van een groot ongeluk behoed.

Wy stonden, ik en myn zoon, achter u, gereed om u door den kop te branden.

Ik lachte niet meer, en Dussaulx deed een stap achteruit.

— Ja, daer zyt gy waerlyk goed van af gekomen; maer als ik u op de kiën zag zitten, en bidden als ware kristenen, zegde ik tot myn jongen, dat gy brave lieden waert.

— Hoe! riep Dussaulx uit, gy zoudt ons vermoord hebben, menschen zonder tegenweer?

— Zonder tegenweer, en wy dan. Het land krioelt van baenstroopers. Ik was verzekerd dat men ons dezen morgen zou hebben versmoord in myn huis, gelyk de vos in zyn hol, of wel voor de deur door den kop zou hebben geschoten; dat gebeurt er alle dagen. Die heeren hebben een orde-woord dat gy niet kent. Daerby heb ik uwe pistolen goed gezien. Oh! wel zekerlyk had ik u door den kop gebrand!

Dussaulx keerde zich met een glimlach tot my.

— Het schynt wel degelyk, dat het weinig geschild heeft.

— Ja, maer zonder wrok, sprak de man, zyne twee handen, met eenige verlegenheid ons toereikende, en God dank, gy zult dezen morgen beter en geruster eten dan gister avond.

Terzelver tyd deed hy ons vriendelyk neêrzitten, legde een versch brood op de tafel, sneed eenige streepen spek af, bragt vruchten en eene kruik welkers inhoud ik oordeelde van eene betere hoedanigheid te zyn dan het water van 's avonds te voren.

— Myne zonen zyn uitgegaen maer ik zal u gezelschap houden.

Hy nam een zitbanksken, bediende ons zelf, en de samenspraek rolde zonder omwegen op de gesteltenis van het land. De goede man trok groote oogen open by het verhael van onze tochten en gevechten; hy was niet meer bedremmeld, dan om ons zyn spyt en eerbied te betoonen.

— Zie wat het is, zulken schroomelyken tyd te beleven; het zweet breekt my uit met er aen te denken. Ik zou daer twee onzer heeren hebben gedood, twee goede kristenen, zonder voorbereiding, zonder dat zy den tyd hadden van zich gereed te maken om voor God te verschynen.

— Helaes, antwoordde Dussaulx, dat kan ons dagelyks overkomen; maer de goede God zal ons menig beletsel vergeven. Reeds sedert zes weken hebben wy geene mis meer gehoord.

— Gy zult ze hooren, riep de Breton, op myn hoofd, gy zult ze morgen bywoonen. Ik ben u dat wel verschuldigd.

— Ondanks de baenstroopers en de blauwen, vroeg Dussaulx, lachende.

— Ik zeg niet hoe, gy zult dat zien; God dank wy hebben hier toch, in weêrwil aller middelen, alle weken de H. Mis kunnen bywoonen. Er zyn gevaren te trotseren; maer dergelyke dappere heeren, gelyk gy, zyn daer wel aen gewoon. Houdt u maer vaerdig tegen 't avond, men zal u waerschuwen komen.

Ik telde op, dat die dag juist een zaturdag was, en ik vond het zonderling, dat men zich reeds van 's avonds moest gereed maken, om 's anderendaegs de mis by te woonen. Op dit oogenblik verscheen er een man op den drempel en trad binnen langs de openstaende deur. Ik herkende hem seffens.

—, Ah! riep Dussaulx, zich tot onzen waerd keerende, ziedaer de brave jongen, die ons van uw huis heeft gesproken, zonder te weten dat wy er zoo goed ontvangen zouden zyn geworden, na gemist te hebben van een kogel in den kop te krygen.

De verbaesde waerd, sprak geen woord, maer sloeg een verdachte oogslag op den jongeling.

— Vreest niets, hernam Dussaulx, het is een der onzen. Ik sta er voor in. Ik dacht dat hy hier in de omstreken woonde.

— Ik woon op vyf uren van hier, zegde de onbekende, en de oude Pol, heeft my dikwyls gezien, gedenkt dit u niet meer?

— Zet u neêr en eet op uw gemak, sprak de oude Pol, onzen waerd.

— En zelfs, voegde Dussaulx er by, was deze jongeling van hier niet, hy zal niet kwaed zyn, daer hy met goede gevoelens bezield is, gelyk ik weet, om met ons de mis morgen by te woonen. Indien gy dit aen ons verschuldigd zyt, zyn wy het ook aen dezen jongen, voor den dienst die